16/01/2022

Χειροτονία διακόνου στο Σύδνεϋ – Πολύτεκνος ο νέος διάκονος

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

«Το έργο της ιερωσύνης δεν είναι ανθρώπινο, αλλά αγγελικό και ουράνιο», υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος, καθώς καλωσόρισε έναν νέο Διάκονο στην ιερατική οικογένεια της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας.

Ο λόγος για τον κ. Αναστάσιο Καλογεράκη, απόφοιτο της Θεολογικής Σχολής του Αποστόλου Ανδρέου στο Σύδνεϋ, ο οποίος ανέβηκε στο πρώτο σκαλοπάτι της ιερωσύνης το πρωί του Σαββάτου, 15 Ιανουαρίου. Η εις Διάκονον χειροτονία του τελέστηκε από τον Σεβασμιώτατο κ. Μακάριο, μέσα σε κλίμα πνευματικής χαράς και συγκίνησης, στον Ιερό Ναό των Αγίων Πάντων, στο Belmore του Σύδνεϋ.

Έμφορτος συγκίνησης, υπό τα βλέμματα της μητρός του, Αικατερίνης, της συζύγου του, Πελαγίας, και των πέντε τέκνων τους, ο χειροτονούμενος Διάκονος

εξέφρασε τις εγκάρδιες ευχαριστίες προς όσους επηρέασαν και χάραξαν την πορεία της ζωής του με ουσιαστικό τρόπο. Πρωτίστως, απευθύνθηκε στον Ποιμενάρχη του κ. Μακάριο, τον οποίο ευχαρίστησε για την αγάπη και την εμπιστοσύνη που του έχει δείξει, καθώς και για το κάλεσμά του να λάβει τον πρώτο βαθμό της ιερωσύνης. Μεταξύ άλλων, μνημόνευσε μετ' ευγνωμοσύνης τον μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας κυρό Στυλιανό, ο οποίος ήταν Κοσμήτορας και Καθηγητής του στη Θεολογική Σχολή, τον Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη κ. Χριστόδουλο, νυν Αγιορείτη Ιερομόναχο, ο οποίος ήταν ο πρώτος του πνευματικός κατά τα έντεκα χρόνια που διακονούσε την τοπική Εκκλησία στη Μελβούρνη, καθώς και τον μετέπειτα, επί εικοσαετία πνευματικό του, γέροντα Στέφανο Παντανασσιώτη, Προηγούμενο της Ιεράς Μονής Παναγίας Παντάνασσας.

Ειδική μνεία έκανε στη σύζυγό του, Πελαγία, και στα πέντε παιδιά που με τη χάρη του Θεού έχουν αποκτήσει, ευχόμενος, ως ιερατική οικογένεια πλέον, να συνεχίσουν την πορεία της ζωής τους με χαρά, αισιοδοξία και συνεχή αγάπη για τον Χριστό, την Εκκλησία και τους συνανθρώπους τους.

Τέλος, ευχαρίστησε άπαντες για τις ευχές τους, προσδοκώντας αυτές να τον βοηθήσουν ώστε να γίνει καλός και πιστός Διάκονος και να έχει τον Θεό στη ζωή του ενοικούντα, ενεργούντα και εμπεριπατούντα.

Ο νουθετήριος λόγος του Αρχιεπισκόπου κ. Μακαρίου περιελάμβανε μία σύντομη θεολογική ανάλυση περί της χάριτος της ιερωσύνης, πηγή της οποίας, όπως εξήγησε, είναι ο ίδιος ο Θεός, ο οποίος δια του Αγίου Πνεύματος χαρίζει το πλήρωμα της ιερωσύνης στους Επισκόπους, και αυτοί με τη σειρά τους στους Πρεσβυτέρους και τους Διακόνους. «Όλα στην ιερωσύνη και όλα στη ζωή του κληρικού ανήκουν στον Θεό», επισήμανε ο Σεβασμιώτατος, «και όλα επιστρέφουν σε Εκείνον, ο οποίος είναι η πηγή της ζωής, της χάριτος και των χαρισμάτων. Κι εμείς μετέχουμε μυστηριακώς, δηλαδή εκκλησιαστικώς και αγιοπνευματικώς, στη ζωή της Θείας χάριτος, όταν μένουμε εν τω Θεώ, δηλαδή εν τη αγάπη».

Η πρωταρχική, λοιπόν, προτροπή του Αρχιεπισκόπου προς τον νέο Διάκονο ήταν να μη λησμονήσει ποτέ την αγάπη του Θεού για τον ίδιο και αντιστοίχως να μην

εγκαταλείψει ποτέ τη βασική μέριμνα της πνευματικής ζωής, που είναι να αγαπήσουμε τον Θεό με όλη μας την ύπαρξη.

Ακολούθως, ο Σεβασμιώτατος διέκρινε πως ο χειροτονούμενος έχει γευθεί μεγάλες δωρεές και επιτυχίες στη ζωή του, απόδειξη του ότι «ο Θεός σε αγαπά σκανδαλωδώς», όπως χαρακτηριστικά του είπε. Στο σημείο αυτό, έκανε εκτενή αναφορά στη χριστιανική ανατροφή που έλαβε από την οικογένειά του, καθώς και στο δώρο της Θεολογίας που έλαβε κατά τη φοίτησή του στη Θεολογική Σχολή του Αποστόλου Ανδρέου. Επιπλέον, διέκρινε πως η υπηρεσία του, για χρόνια, ως γραμματέως της Σχολής, τον συνέδεσε με όλους τους φοιτητές της και με όσους στην πορεία χειροτονήθηκαν κληρικοί, και τον κράτησε κοντά στον χώρο της Θεολογίας και της Εκκλησίας. «Είσαι σαρξ εκ της σαρκός μας», του επισήμανε με έμφαση, «είσαι πρόσωπο γνωστό, προσφιλέστατο και οικείο».

Αφού αναφέρθηκε και στη θεία δωρεά και ευλογία της πολυτεκνίας, της οποίας ο νέος Διάκονος έχει γίνει αποδέκτης, ο Αρχιεπίσκοπος υπογράμμισε ότι η αμέριστη αγάπη του Θεού προς το πρόσωπό του «φανερώνεται ιδιαιτέρως σήμερα εδώ, καθώς σε επιλέγει για να επιτελέσεις εντός της Εκκλησίας έργο τρισμέγιστο και θεάρεστο». Κατά τη διάρκεια της διακονίας του, όπως του επισήμανε, θα αντιμετωπίσει και δύσκολες στιγμές, όπου οι άνθρωποι θα τον αμφισβητήσουν, θα τον αδικήσουν, θα τον πικράνουν και θα τον απογοητεύσουν. Κάλεσε, λοιπόν, τον χειροτονούμενο να είναι έτοιμος για αυτές τις δοκιμασίες, αλλά τον προέτρεψε να προσέχει πρωτίστως να μην ταλαιπωρήσει και να μην απογοητεύσει ο ίδιος τους ανθρώπους.

Κλείνοντας, ο Σεβασμιώτατος κ. Μακάριος εμφανίστηκε βέβαιος για την αξιοσύνη του νέου Διακόνου, σημειώνοντας μεταξύ άλλων: «Προσωπικώς, δοξάζω τον Θεό διότι η ιερατική οικογένεια της Ιεράς Αρχιεπισκοπής μας αποκτά άλλον έναν σωστό και ευλογημένο κληρικό, ο οποίος είμαι σίγουρος ότι θα τιμήσει το ράσο και την κλήση του και θα ανταποκριθεί στα κελεύσματα της Εκκλησίας και του Αρχιεπισκόπου του».